

Ramon Miravall i Xavier Garcia, historiadors de l'Ebre

Xavier Garcia pertany a una generació de creadors catalans que, després de la mort de Franco s'han dedicat a rescatar la història que la dictadura ens va amagar i la va reinterpretar. Uns autors que la seva aventura vital ha estat escriure la història a través dels personatges que la van viure, i a nivell ebrenc Onada Edicions de Benicarló s'ha preocupat, justament, per donar a conèixer a una sèrie de personalitats que els últims anys han marcat aquesta història. A les prestatgeries de la meua biblioteca tinc 11 biografies escrites per Xavier Garcia, l'última de les quals és la dedicada a Ramon Miravall, el nostre historiador per excel·lència, la presentació de la qual va tenir lloc el passat 24 de març a la Biblioteca de Tortosa.

La biografia de Miravall és eminentment històrica i crec que destaca per un doble objectiu: d'una ban-

da, la biografia no ha assolit en la historiografia catalana la importància que té en altres països del nostre entorn; de l'altra, la col·lecció d'Onada Edicions (Gent Nostra) ha vingut a omplir un buit que les Terres de l'Ebre tenien en aquesta disciplina. Tot i això, en determinats moments de la nostra història s'han fet veritables estudis que han rescatat del silenci un gènere que ha donat a conèixer grans figures del nostre territori, i Xavier Garcia, a través dels quatre volums dels seus *Homenots del Sud* i multitud de retrats literaris, ha estat el nostre pioner.

Lobra recorre la seva infantesa a Roquetes en companyia dels seus pares, en uns anys difícils, els de la postguerra, en què van lluitar per la supervivència, i van ser dos els personatges amb qui la relació personal va ser enriquidora: per una part, Marcel·lí Domingo, i, per l'altra

mossèn Manyà, i la seva Muntanyeta, que era el santuari on acudia la gent per a despertar la seva catalanitat. La importància d'aquesta biografia de Xavier Garcia —tot un expert en aquest gènere— radica en què no solament narra la seva vida —el naixement, la seva etapa de formació, la influència de moltes lectures i les relacions amb el catalanisme polític— sinó que, magistralment, Garcia revela la seva vida interior. D'aquesta forma, en uns moments difícils per a explicar la nostra història, Ramon Miravall se submergeix en l'Ebre i rescata tot el que teníem oblidat, manipulat i amagat. La biografia és molt interessant i va passant d'una època a l'altra. A la pregunta de si ha fet una revisió general d'èpoques i temes respon: *"He tocat totes les èpoques i les temàtiques, basant-me en la geografia, l'economia, l'arqueologia, l'epigrafia, l'arquitectura,*

l'urbanisme...". És a dir, qualsevol lector trobarà l'època que més l'interessi. A mi, particularment m'ha fet molta il·lusió trobar-me l'apartat referit als anys 70, i com antic militant de Convergència Democràtica de Catalunya he recuperat les vegades que Jordi Pujol va venir a la Ràpita i a altres pobles de la comarca. És una biografia molt completa, sobretot històrica, per a comprendre uns anys decisius per a la història del país. Però més enllà de la magnífica biografia voldria ressaltar la voluntat de Ramon Miravall per ajudar a altres pobles ebrencs a recuperar la seva cultura. Per a mostra, un botó: guardo una carta datada a Tortosa el 10 de juliol de 1993, sent Miravall Coordinador Territorial de Cultura, en què em diu, entre altres qüestions, sent jo el director de la revista cultural *Tresmall*: *"Reuniu els requisits necessaris per a acollir-vos a les subven-*

Eduardo Sánchez
cronista cultural

cions que atorga el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya per a les publicacions periòdiques escrites en català". És a dir, Miravall estava atent a tota la cultura que, en aquell moment, naixia al territori.

Com a conclusió, podem afirmar que tant Ramon Miravall com Xavier Garcia han fet, des de les Terres de l'Ebre, una feina immensa en el rescat de la nostra història i de la nostra cultura, expandint-la per tota Catalunya.